

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/241/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414208819
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414208819.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci navrhovateľa J. X., nar. XX. XX. XXXX, X. P., X. XXX/XX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Peter Rybár, proti odporcovi POHOTOVOSTĽ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 346,- Eur s príslušenstvom o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/120/2014-56 z 1. decembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 346,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne od 11. 07. 2014 do zaplatenia, vo výroku, ktorým súd určil, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru k Zmluve o úvere o voľbe Obchodného zákonníka je neprijateľná a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 34,95 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený pod č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd vyhovel návrhu navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 346,- Eur, ktoré získal odporca na úkor navrhovateľa tým, že na základe zmluvy o úvere č. 601600072 zo dňa 26. 01. 2012 prijal od navrhovateľa okrem splátok úveru aj sumu 346,- Eur ako odplatu za poskytnutý úver napriek tomu, že zmluva o úvere podriadená zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z. alebo aj Zákon o spotrebiteľských úveroch“) neobsahovala obligatórne náležitosti zmluvy, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať. Zmluva neobsahovala dobu trvania zmluvy ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, neobsahovala úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru ani ročnú percentuálnu mieru nákladov, absentovala priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j), y) zákona č. 129/2010 Z. z., preto sa podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Z rozpisu splátok a pokút mal súd preukázané, že navrhovateľ v období od 1. februára 2012 do 18. 10. 2012 zaplatil odporcovi spolu 696,- Eur. Navrhovateľovi vznikla povinnosť vrátiť odporcovi len skutočnú výšku poskytnutého úveru vo výške 350,- Eur. Rozdiel medzi zaplatenou sumou 696,- Eur a poskytnutým úverom 350,- Eur kvalifikoval okresný súd ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka, ktoré podľa § 456 Občianskeho zákonníka sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

V zmysle príkazu vyplývajúceho z § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) bez návrhu navrhovateľa vo výroku rozsudku vyslovil, že zmluvná podmienka uvedená vo všeobecných

podmienkach poskytnutia úveru k zmluve o úvere uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 26. 01. 2012 pod č. 601600072 uvedená v bode 15 je neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p. a navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania z dôvodu, že bol neúspešný len v pomerne nepatrnej časti úrokov z omeškania. Navrhovateľ žiadal priznať úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 346,- Eur od 02. 07. 2014 do zaplatenia a v tejto časti vyhovel súd návrhu navrhovateľa len uložením povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania od 11. 07. 2014 a návrh navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie od 02. 07. 2014 do 10. 07. 2014 zamietol. Výšku priznaných trov odôvodnil s poukazom na vyhlášku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“).

Rozsudok okresného súdu v prvom, treťom a štvrtom výroku napadol odvolaním odporca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. b), d) a f) O. s. p.. Odmietol názor okresného súdu, že zmluva o úvere č. 601600072 uzavretá medzi účastníkmi konania je zmluvou spotrebiteľskou, ako aj názor, že dohoda o voľbe Obchodného zákonníka je neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve. Poukázal na vzťah Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka, ktorý je založený na subsidiárnom základe čo znamená, že Občiansky zákonník je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku všeobecným a podporným právnym predpisom. Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a z ustanovenia § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka priamo vyplýva, že ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách nie sú pre obchodno-závazkové vzťahy vylúčené. Voľba obchodného zákonníka na vzťahy medzi spotrebiteľom a dodávateľom nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou z dôvodu, že postavenie spotrebiteľa žiadnym spôsobom nezhoršuje a v konečnom dôsledku sa na ich vzťahy aj tak budú aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Prvostupňový súd, hoci i v rozsudku konštatoval, že Zmluva o úvere č. 601600072 je zmluvou spotrebiteľskou, svoj názor na charakter zmluvy o úvere zdôvodnil len s poukazom na citáciu ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné. Odporca popiera vznik bezdôvodného obohatenia na jeho strane. Navrhovateľ plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, právny dôvod na plnenie zo zmluvy o úvere neodpadol a majetkový prospech získal odporca z poctivých zdrojov. Ak zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nemusela obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN). Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v napadnutej časti alebo ho zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu súhlasil s rozhodnutím prvostupňového súdu. Zdôraznil, že odporca pri uzatváraní zmluvy o úvere jednoznačne konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, naopak navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej ani inej podnikateľskej činnosti, preto je zmluva o úvere spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa musia aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. aj ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uplatnil si právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania v rozsahu odvolania podaného odporcom rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil v plnom rozsahu sa stotožňujúc nielen s výrokom, ale aj dôvodmi rozhodnutia okresného súdu, na ktoré v podrobnostiach odkazuje a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu dodáva.

Odporca v odvolaní namietal, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže okresný súd žiadnym spôsobom nevysvetlil, na základe čoho dospel k záveru, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou a odmietol názor okresného súdu, že zmluva o úvere podlieha ustanoveniam zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. S názorom odvolateľa krajský súd nesúhlasí.

Preskúmaním napadnutého rozsudku okresného súdu z dôvodov odvolania odporcu dospel odvolací súd k záveru, že prvostupňový súd jasne formuloval svoje úvahy a závery, ktoré ho viedli k vysloveniu právneho názoru, že Zmluva o úvere č. 601600072 z 26. 01. 2012 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, i keď inak označená zmluvnými stranami. V poslednom odseku na 8. strane rozhodnutia okresný súd uviedol: „Odporca pri uzatváraní zmluvy bol v postavení dodávateľa, nakoľko konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, navrhovateľ ako fyzická osoba bol spotrebiteľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo

inej podnikateľskej činnosti... Odporca navrhovateľ poskytol finančné prostriedky v hotovosti pri podpise zmluvy, čiže ide o spotrebiteľský úver vo forme pôžičky, pričom spotrebiteľským úverom sa na účely zákona č. 129/2010 Z. z. považuje aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky“. Uvedená definícia spotrebiteľského úveru uvádzaná okresným súdom zodpovedá textu zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, ktorý v § 1 ods. 2 ustanovoval: spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy podľa výsledkov dokazovania nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, preto má podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. postavenie spotrebiteľa a jeho status zodpovedá aj ustanoveniu § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Ak zmluva o úvere napĺňa znaky spotrebiteľského úveru, musia byť v zmluve o úvere uvedené podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Tejto povinnosti sa nemôže dodávateľ (veriteľ) zbaviť tým, že zmluvu o úvere označí ako zmluvu uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Z kópií zmlúv o úvere predložených navrhovateľom aj odporcom vyplýva okresným súdom prezentovaný názor, že zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a pre absenciu týchto náležitostí sa úver považuje podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Odporca ani nepopiera, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti vytýkané v rozsudku okresného súdu iba tvrdí, že tieto náležitosti obsahovať nemusela z dôvodu, že spotrebiteľská zmluva môže byť uzavretá aj podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

Za nesprávny považuje odvolací súd názor odvolateľa, že prijatím plnenia od navrhovateľa nad rámec poskytnutého úveru nenastala žiadna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Pokiaľ úver sa podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, odporcovi nevznikol nárok na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru vo výške 346,- Eur. Navrhovateľ zaplatil túto sumu odporcovi bez právneho dôvodu a teda odporca získal na úkor navrhovateľa bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo plnením bez právneho dôvodu. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka sa predmet bezdôvodného obohatenia musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Správne okresný súd uložil odporcovi povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 346,- Eur navrhovateľovi.

Okresný súd veľmi podrobne zdôvodnil aj svoj názor o neprijateľnej zmluvnej podmienke v spotrebiteľskej zmluve. Občiansky zákonník zakazuje v § 53 ods. 1 zakomponovať do spotrebiteľských zmlúv ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich neplatnosti. Zmluvná podmienka o uplatnení Obchodného zákonníka na právne vzťahy účastníkov spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ktorými sú dodávateľ a spotrebiteľ z dôvodu, že vylúčením ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch by právne postavenie odporcu bolo výhodnejšie v tom, že by súd nemohol sumu 346,- Eur prijatú odporcom ako poplatok za poskytnutie úveru považovať za bezdôvodné obohatenie na úkor navrhovateľa, keďže Obchodný zákonník neustanovuje podstatné náležitosti zmluvy o úvere rovnakým spôsobom ako zákon č. 129/2010 Z. z. a ich absenciu nesankcionuje vylúčením nároku na poplatky a úroky.

Proti priznaniu a výške úrokov z omeškania odporca nič nenamietal, preto odvolací súd iba konštatuje správnosť rozhodnutia okresného súdu aj v tejto časti z dôvodu, že je v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Zákonnému ustanoveniu § 142 ods. 3 O. s. p. zodpovedá aj výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania. Okresný súd zamietol návrh navrhovateľa iba v nepatrnej časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 346,- Eur za obdobie od 02. 07. 2014 do 10. 07. 2014, t. j. za 9 dní, čo zodpovedá sume 0,69 Eur.

Trovy odvolacieho konania si uplatnil navrhovateľ vo výške 34,95 Eur, ktoré vznikli uskutočnením úkonu právnej služby právnym zástupcom navrhovateľa v odvolacom konaní. Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril k odvolaniu odporcu vo veci samej. Odmena za tento úkon právnej služby advokáta určená podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. je 26,56 Eur, ku ktorej je potrebné pripočítať paušálnu náhradu nákladov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,39 Eur, spolu 34,95 Eur. Platobné miesto na náhradu trov konania bolo určené v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p.. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.